

at den højtærede Minister ved videre Forhandlinger med os maa kunne faa det klarret saaledes, at vi faa Loven frem. (Afbrydelse af *Bønløkke*). Det ærede Medlem peger opefter, det ærede Medlem mener formodentlig, hvad der kan ske paa 1ste Sal. Jeg tror dog, at man deroppe, hvis Ministeriet og Folketinget ere enige om Loven, vil nære store Betænkeligheder ved atter at lade den falde.

**Formanden (Sofus Høgsbro):** Det er ikke heldigt, naar Medlemmer udtale Tvivl om, at andre Medlemmer af Tinget ville være ærlige.

**Alf. Christensen:** I Anledning af den højtærede Formands sidste Udtalelse skal jeg bestræbe mig for ikke at udkaste nogen Tvivl om andre Medlemmers Ærlighed, skønt det Tema, jeg har begæret Ordet for at omtale, nok kunde friste mig noget ind paa den Vej. Jeg begærede Ordet lige efter, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) havde haft Ordet, fordi han ved sine Udtalelser ligefrem tvang mig dertil. Jeg vil nedlægge en bestemt Protest mod hans Udtalelser. Der er af en æret Taler i Dag brugt en Sammenligning, som jeg for Resten skal lade staa ved sit Værd, mellem Danmarks Lærere og Ægyptens hellige Dyr: man kunde bruge Lærere som udmærkede Angrebsvaaben, fordi der ikke var Slag igen paa dem paa Grund af deres Hellighed. Jeg skal, som sagt, lade Sammenligningen staa ved sit Værd, men man kan absolut ikke bruge forhenværende hellige Dyr til Angreb, thi der er ingen Grund til over for dem ikke at slaa igen. Det ærede Medlem for Assens kom med den Bemærkning, at hans Standpunkt lige over for Kjøbenhavn og de 170,000 Kr. nu var ligesom før. Jeg har ikke næret Tvivl derom, det ærede Medlems Kærlighed til Kjøbenhavn og de 170,000 Kr. er saa velbekendt, og den vil ikke skifte, saa længe enten det ærede Medlem eller Kjøbenhavn bestaar — den sidste holder sig formodentlig længst. Hvad skulde nemlig ellers det ærede Medlem egentlig leve paa, naar han ikke kunde leve paa sin tagen Afstand fra, sin Divergens og Uoverensstemmelse med Kjøbenhavnerne? Saa langt vil jeg altsaa gaa med det ærede Medlem og tage hans Udtalelser som fuldstændig loyale og heller ikke mistænkeliggøre dem. Men jeg forstaar ikke, hvorfor de næste Udtalelser kom frem. De ere jo ikke blot urigtige, men de ere meget mere end urigtige, de ere ubeviselige, og al Slags hvad der kan

siges med *u* til: uretfærdige, ubegrundede og alt muligt af den Art. Jeg kan kun tænke mig, at det skal være noget, der skulde staa i de moderates Blades Julenummere til Læsning for det menige Folk paa Landet. Det ærede Medlem sagde nemlig: Min Stilling til de 170,000 Kr. — og saa kastede han sit sædvanlige venlige Smil hen til mig og saa saa glad ud, som om han aabenbarede en stor profetisk Sandhed — er bleven fastere derved, at jeg her paa Rigsdagen har set, at de kjøbenhavnske Repræsentanter — og saa føjede han vistnok til som en lille Sidebemærkning: af alle Fraktioner — have modsat sig de for Landet i øvrigt saa retfærdige Skattereformkrav, som ere bleve fremsatte af det forrige Ministerium. Denne Udtalelse er ikke blot ikke bevislig, men den er usand, urigtig, uretfærdig, ugrundet i enhver som helst Henseende. Herinde have vi ikke saa forfærdelig mange Fraktioner. Den Fraktion, som det ærede Medlem tilhører, og som findes i Egnen omkring Assens, kende vi ikke her nogen Repræsentant for. Vi have Højre, Venstre og Socialdemokrater, og Venstremænd og Socialdemokraterne fra Kjøbenhavn have ydet Skattereformerne en god og loyal Støtte med tilhørende Ja-Stemning ved Lovforslagene Vedtagelse. Med Hensyn til Højre ved jeg ikke nogen, som det ærede Medlem maaske regner for kjøbenhavnske Repræsentanter. Hvad det enkelte Medlem, der sidder her som Repræsentant for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) foretager sig, regne vi i hvert Fald til det Kjøbenhavn, som forsvinder, og jeg vil overlade til ham, om han vil tage til Orde om, hvorvidt han har gjort det, som det ærede Medlem for Assens sagde. Det Parti, som jeg tilhører, har ikke gjort det; vi have støttet Lovene af et godt Hjerte til det heles Tarv, og, saa vidt mig bekendt, have Socialdemokraterne gjort ganske det samme, men de kunne jo svare for sig selv. Jeg siger dette udtrykkelig, fordi jeg vil have slaaet fast, at hvis der i moderate Aviser eller andre Steder ude paa Landet skulde søges ny Næring for Hadet til Kjøbenhavnerne derfra, at vi Repræsentanter for Kjøbenhavn paa Rigsdagen skulde have modsat os de Skattereformer, der kunde være til det heles Tarv, saa er det ikke blot ikke bevisligt, men det er bevislig urigtigt, uretfærdigt og grundløst i enhver Henseende.

**K. M. Klausen:** Jeg vil ogsaa gerne gøre en kort Bemærkning over for det